

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkerekedése.
Ide küldendő az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számláltak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fl.

Hirdetések elfogadhatnák:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben, Schalek H., Dukcs M., Oppelik A. -Altalanos Tudósító- hirdetési osztálya Budapest.

Nyilttérrel pótlásra 20 fl.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye

A vergődő kor.

A rohanó idő sirba vitte a lefolyt századot, melyet büszkén nevezünk el a felvilágosodás korszakának. Az új század küszöbén ismét egy lépéssel magasabbra tüzhetjük az emberi haladás zászlaját. Nagyszerű képek bontakoznak ki e század látóhatárán; mily főséges dolgok sorozatát tárja elénk az emberi szellem fejlődése.

Egy felől gyarapodott és átalakult a tudomány, más felől szélesebb medret törve magának, közkinccsé lett és pártatlan népszerűsége lett szert. A találmányok és felfedezések terén oda jutottunk már, hogy még a lehetetlen is könnyűnek tetszik, a rendkívüli pedig nem lep meg már többé senkit. A tudomány nemcsak a természet ős erőivel tud dacolni immár, hanem ezekkel az öröknek urává tette az embert, midőn azokat szolgálatba kényszerítette.

Szédítő magasság, csodás emelkedés: ez a jelenkor látóhatára. Haladás minden téren, mely korunkat föléje helyezi a történelmi múlt minden időszakának. Rohamosan haladtunk a tudományban; a természet titkainak és elrejtett törvényeinek felfedezéseiben; a művészet örökbecsű alkotásaiban és haladtunk sok-sok más egyéb dologban. De vajjon ez a haladás, ez a merész emelkedés közelebb vitte-e csak egy lépéssel is az emberiséget a boldogsághoz? Ez itt a kérdés. Mert mit használ a nagyság és a dicsőség összes ragyogása, ha az emberiség

szenved s haladásunknak vérező sziveken kell keresztül tipornia.

Nem elég azért egyoldotu bámulattal tekinteni e kor csodás haladására. Réa kell vetni tekintetünket az érem másik oldalára, a háttérre is; s mielőtt ezt tesszük, látni fogjuk azt is, hogy daczára minden nagyságának, gyászosabban talán még egyetlen korszak sem tévedett. A fény mellett tehát ott van az árnyék, az emelkedés tövében pedig ott tátong a szédítő örvény!

Hiányzik egyszóval valami a haladásból, mely azt tökéletesse tenné s ez a hiány képes megmérgezni mindent.

Ismellődött újra a történelem, mely megtanít bennünket, hogy az emberi tökéletesség fokát elérni sohasem leszünk képesek, mert mindig fogjuk érezni a hiányt annak a bizonyos »valaminek«, a mi az embert függésére és gyarlóságára figyelmezteti.

Ha egyik korszak kimagaslik az értelmi téren, ott a visszates és a kedélyvilág, vagy a szívjótság lén.

Az ész és szív folyton ellensúlyozzák egymást az élet merlegében, s ha az egyik serpenyő emelkedik, okvetlenül szállani fog a másik.

Teljes összhang, mely a béke nyugalomát s vele együtt a boldogságot önthetné a szenvedő szivekbe, sohasem lesz e földön elérhető.

Itt a nyílt példa rá: a mi korunk! Ugyan miye hiányzik e kornak, hogy a legboldogabb századká legyen? Hiányzik az

Isten eszméje, a vallás szelid nyugalma s a haladás szárnyairól le van törölve akként a himpor, mely a magasratörés egyetlen eszköze.

Sem a lángész, sem az ékesszóllás, sem a dicsőség, sem a tudomány ezt az úrt be nem tölthetik soha.

Sem az értelmünk szomja, sem a szívünk titkos vágya nyugalmat nem találhat máshol, mint az Isten szeretetében, s boldogtalannak fogjuk magunkat érezni mindaddig, míg a hit nyugalomával nem hajtjuk le fejünket a vallás anyai kebelére.

T. olvasónóm! Ha már most kérdi, miért boldogtalan ez a kor, minden csodás haladása és emelkedése daczára, nem tudok más feleletet adni, mint azt, hogy a múlt század sivársága durva kezekkel tépte ki a lelkéből az élet iránytűjét, a hitet és vele együtt az Isten eszméjét!

Pedig e nélkül nincsen a világon igazi boldogság, mert nincsen igazi szeretet, holott mégis egy csep szeretet többlet ér az eszmék tengerénél.

S valamint a vallásos érzelmek erősödése a kor erkölcsi színvonalát emeli, ugy emeli lelkünket is a szeretet a csodás magasba.

Ez törti le szelid kezeivel korunk homlokáról a sötét gondokat, az állam és a társadalom alapjait fenyegető veszélyeket.

Vagy az anarchia, vagy a hit és tiszta vallás!

E vergődő kor számára más út nincsen!

Cselkó József.

Bolyongás . . .

Azt mondtam otthon:
— szeretném látni milyen lehet ilyenkor telen künn a szabadban?

Fölültem aztán a vonatra és kimentem. Édes boldogság szállott belém a kupéban. Arra gondoltam, hogy én most minden fojtó nyugét lerázom a fővárosnak, hogy nem látom semmi bűnét, nem törődöm politikai, társadalmi, irodalmi, színházi kérdésekkel, anikről discursusok folynak társaságokban. Amint a város körvonalát szétfoszlottak a szürkeségben más légkörben usztam, a téli ködös, homályos, alvó táj hangulata nyult belé a lelkembe. Másféle lett a gondolatköröm, az érzésvilágom. Csodálatosan mindaz megfordult bennem, a mit csak hallottam, láttam, összeolvastam erdszről, az erdei élet vadságáról, poéziséről. Gondoltam arra is, helyese-e, a mit most teszek, hogy elmegyek bolyongani? hogy abba hagyom a munkát és elmenekülök az emberek elől? Mintha ez beteges dolog volna, de oly erővel fészkelődött agyamba e gondolat, hogy végre kell hajtanom. Megnyugtát az, hogy dolgoztam komolyan is, hallgattam a kötelesség szavára, ez a bolyongásom tehát künn az erdőben, ez a kóborlásom ott, ahová a szívem vonz, szinte jutalma lesz annak.

Egymagam száltam ki a vonathól abban az ösmerős völgyben. Szétnéztem. A téli levegőnek a színeben, a különös, bánatos homályban ugy rajzolódott elém ez a táj, mint egy megtört agasztán, akit egykor ödén, ifjan láttunk. Olyan fájón

éreztem, hogy innen valami elment, mint a falusi ember, ha őszszel szemébe ölik az üres fecskék. Elkezdem hát a bolyongást. Egypár órával ezelőtt még a kőházak közt a faszterem siettem, ott csak sietni tudok és most ilyen helyre kerültem és ennek a helynek a nagy csendje, a nagy bánatossága, a nagy homályja, a nagy poéziselasan ilyenenné formálja a szívemet, a lelketem is, lassan teletszívom magam a csendnek, a bánatnak poézisével.

Bizony isten néha holmi köny is megnevésíti szememet, magam se tudom mért, talán azért, hogy néhány kidőlt fa látára eszembe jut, hogy kedveseimtől egykor végkép válnom kell. Nem halálfelelem ez. Bánom is én, ha meghalok, csak a szülőim, a testvéreim ne halljanak meg, attól a percztől kezdve én is olyan lennék, mint e kopasz ágak, melyek egyre csak siralmasan zizegnek. Nem bírom el csendben, fölshajtok!

— Istenem mért olyan bánatos, olyan nehéz a szívem? Talán azért, hogy szeretek, hogy ropantul szeretek?

— Ejnye, de szomorú egy legény!

Röstelkedve és hirtelen megprezvenve tekintek hátra. A homályban, mintha egy öreg asszonyt látnék. Fatuskón phent, lábánál rőzsekötze. Na ettől nem kell megijedni.

— Jó estét öreganyó, hát csoda-e, ha elbusulok ebben a bus tájban, ebben a síró erdőben?

— Hát bizony szomorú vidék ez, elborult. Isten tudja, csak sötétebb, egyre hidegebb lesz a föld, a nyár is olyan silány már, a tél meg alig ér véget.

Itt abba hagyta. Köhögés kinozta. Közelebb mentem, leültem én is arra a fatuskóra. Sötét lett. Csak a fénylő szemét láttam. Abból az összekuporodott alakból ez olyan égön sugárzott ki. Érdeklődéssel néztem rá. Ő pedig különös rezgésű hangon folytatta:

— Volt ám itt szép világ is. Régen volt. Erdő-mező virágozott, pillangó napsugárban játszott, pacsrta vigan dalolt és az emberek szívében is derűtség honolt. De régen ám. Most hideg van és nagyon sötét íreg ha nappal is hát olyan ködös, homályos. Nagyon rossz, ha nézek, minden össze-fut a szemem előtt. Legjobban szeretem a szemem becukni, akkor higgye el jó ifuram olyan jól látom azokat a virágos, derült, jó időket.

Én naivui közbeszélok:

— Ugye öreg néni akkor egészen mások voltak az emberek? Ugye akkor nem is volt tán szomorúság?

Az öreg asszony csendesen rázogatta a fejét:

— De lelköm volt ám azért akkor is szomorúság, de nem olyan szomorúság volt, mint most, nem azért voltunk sápadtan szomoruk, hogy nem volt betevő falatunk, hanem, ha szomorúak voltunk hát azért, hogy a kedvesünk elhagyott, vagy meghalt. Nagyon fájít ám ez a szívünknek. Ösmerem is egy fiatal urat, azt láttam olyan nagyon bánatosnak, az ifuramról jut eszembe. Ha meghalga, el is mondom a meséjét. És csendes hangon rákezde:

— Lakott itt egyszer egy leányzó. Idának hitták, Nagyon finom alkotása volt, de azért élet,

Kitüntetett gazdasági cselédek.

Megemlékeztünk lapunk egyik multkori számában, hogy a földmivvelésügyi m. kir. miniszter Majszin Pál csáktornyai és Bedics Péter ujudvari gazdasági cselédekért szorgalmukért és példás magaviseletükért egy-egy elismerő okirattal és 100-100 korona jutalommal tüntette ki. Ugy az okirat, mint pedig a pénzjutalom átadása a feuntnevezett cselédek részére a mult vasárnap délelőtt 11 órakor történt meg szép és igazán lélekemelő ünnepély mellett Csáktornya városába tanácstermében.

Az átadásnál a járási főszolgabíró, a városi előjáróság, az urodalmi tisztség s több városi polgáron kívül a helybeli urodalom gazdasági munkásai és cselédei is nagy számban vettek részt.

Az ünnepélyt Kolbenschlag Béla főszolgabíró nyitotta meg, ki hivatalos állásából kifolyólag üdvözölte a jelenlevőket, ismertette a földmivvelésügyi miniszterium rendeletét, melylyel a csáktornyai járásban levő két gazdasági cseléd hűségét, szorgalmát és példás magaviseletét óhajta a miniszter jutalmazni. Ezután a vármegye főispánjának kiküldöttje, Ziegler Kálmán bizottsági tag vázolta a kormány azon atyai gondoskodását, melylyel az ország földmivvelése és a kötelességüket mindenkor hiven teljesítő gazdasági cselédek és munkások iránt viselték. Majd felhívja a jelenvolt gazd. cselédeket, hogy vegyenek példát a most kitüntetett szorgalmas és hű társaikról, s hassanak oda, hogy szolgálatukban mindenkor a kötelességteljesítést és a hűséget tartásuk szem előtt. Együttal köszönetet mond az urodalmi tisztségnek azon jóindulatáért, a melylyel iparkodik a cselédség körében a munkakedvet és engedelmességet fokozni. A jelenvoltak lelkesült éljenzéssel fogadták ugy a főszolgabíró, mint Ziegler Kálmán bizottsági tag szavait, mely után a két gazdasági cselédnek átadatott az aranykeretbe foglalt elismerő okirat és a 100 korona jutalomdíj, mit ők leghálásabb köszönetük kifejezésével átvettek.

Az ünnepély befejezése előtt Tóth István urodalmi tisztartó szólt föl, ki meleg köszönetet mondott ugy a tisztség, mint pedig a cselédség nevében a főispáni kiküldött biztagnak ezen szép és megható ünnepély lefolyásáért; egyben felhívta a cselédséget a történetekre, s intő például figyelmeztette őket

pirosság is volt benne. Libegett, mint a madárka és olyan édesen csicseregett is.

Aztán volt itt egyszer afféle majális, amikor napsugaras, illatos, pompás volt ebben a völgyben minden. Az a leányzó pedig oda elment és sokan forgolódtak körülte uri legények. A legtöbben véletlenül néztek, sokan öt néztek. És mindig csak öt nézte az a szomorú fiatal ur is. Leült egy asztalhoz a sötétbe és onnan nézte ezt a leányt. Még nem ösmerte, nem is ment feléje, csak rápatadt a szemével...

Az öreg anyóka elhallgatott. Összerezement. Az erdő is összerezement, én legalább ugy hallottam. A szemem megtelt könnyel, nem tudom a szél csalta ki, vagy ennek az anyóknak meséje? A könnyes szemem előtt összefolyt minden, úgy rémlett egy percze, mintha az anyókat se látnám, azt se tudtam hol vagyok, csak egyre sóhajtottam:

— Szegény Ida, szegény Ida!

Az anyóka halk, recsegő hangon, mint a száraz galyak a szél érintésére, ugy folytatta:

— Olyan furcsán nézte az a fiu annak a leányzónak a tánczát, minden mo. dulatát, mintha az volna egyetlen gyönyörűség. Hej, de hogyan is tánczolt az Ida kisasszony, tánczolt annak minden porcikájá, még a szeme pillantása, a haja szála,

arra, hogy ha boldogulni akarnak, első és legfőbb kötelességük legyen a gazdjuk iránti hűség. Az ünnepély ezek után élénk éljenzés mellett befejezést nyert.

Délben az ünnepelt két gazdasági cseléd tiszteletére a grófi urodalom ebédel rendezett, melyen a megjutalmazottakon kívül az urodalom egyes majorjaiból is számos meghívott cseléd vett részt. Tóth István tisztartó házában pedig a hivatalos egyéniségek kívül az urodalom gazdatiszti kara és más meghívottak is vettek részt. Felköszönlőtök: dr. Darányi Ignác földmivvelésügyi minisztert, gróf Festetics Jenőt, dr. Jankovich László gróf főispánt és kiküldöttjét Ziegler Kálmán kir. közjegyzőt, Kolbenschlag Béla főszolgabíró, Tóth István tisztartót, az urodalmi tisztikart stb. A földmivvelésügyi miniszterhez a következő távirat küldetett:

Nagyméltóságú

dr. Darányi Ignác földmivvelésügyi miniszter urnak.

Budapest.

A csáktornyai járás gazdaközönsege mai napon azon alkalomból jött össze, hogy nagyméltóságod által gróf Festetics Jenő urodalmában félszázad óta működő két cselédnek küldött jutalmat kiosssa. E gazdaközönség nagyméltóságodnak működésében igaz bizalommal, ez alkalmat felhasználja, hogy nagyméltóságodnak tiszteletteljes üdvözlét küldje és igaz ragaszkodásának kifejezést adjon.

A járási gazdasági bizottság.

Miniszter ur a legszívelesebb szavakkal mondott köszönetet az üdvözlő sorokért a járás főszolgabírájához intézett sürgönyben. A járási gazdasági bizottság a megye főispánjához, dr. Jankovich László gróf urhoz szinten küldött ebből az alkalomból üdvözlő sürgönyt.

A Zrinyi-émlék ügye.

Meghívó

Örömmel tudatjuk mindazokkal, a kik a Zrinyi-émlékoszlop ügye iránt érdeklődéssel viseltek, hogy az emlékoszlop felállításának a terve a megvalósulás időpontjához jutott. Ugyanis Muraköz hazafias közönsege rövid egy év alatt összeadta azt az összeget, melynek alapján már komolyan foglal-

a dévaj lelke is. A cigány belévágott, fölpezdült, ha a szikrázó szemét feléje vetette. Olyan egészséges, talpra esett magyar lány volt ez, hogy pártját ritkítja.

A fiatal ur félt talán ehhez a gyönyörű teremteshez közeledni, no meg annyian is voltak mellette, olyan lármasak, szép arcuak, hetyke legények, akik sokat ittak és ugy dobtak pénzt a cigánynak, hogy mindenki lassá. Talán nem is annyira a leánytól félt az a magányos fiatal ur, mint inkább a leányt féltette azoktól a léha, nagy-száju legényektől.

Egyszer odajött hozzá egy ezek közül és hallottam ilyet mondott neki:

— Te, remek leány ez az Ida. A csárdásnál ugy magamhoz öleltem. Isteni! Izgulok. Bemutas-salak?

A bus fiu felugrott, dühösen nézett erre, de mégsem azt mondta, amit akart, elfojtotta.

A másik pedig folytatta az előbbeni hangnemen és elrohant Idához.

A szél elállt, az anyóka elpihent egy kissé, csak én susogtam halkán:

— Csoda-e, ha ilyenektől féltettek Idám, te szerencsétlen, te szent!

(Folytatása következik)

Kriegs Au Emil.

kozhatunk az emlékoszlop mielőbbi felállításának a kérdésével.

A további teendők megbeszélése céljából szükséges, hogy megalakuljon a Zrinyi-émlékoszlop felállításának végrehajtó-bizottsága. Evéghől tisztelettel kérem fel Muraköz igaztiszttel fiaik közönsege közül mindazokat, akik szívükön viselik ezt a hazafias és kegyeletes ügyet, sziveskedjenek *hétfőn, márczius hó 24-én d. u. 5 óra*kor, a *községi népiskolában* a Zrinyi-émlékoszlop végrehajtó-bizottságának megalakítása céljából tartandó értekezleten megjelenni!

Csáktornyai, 1902. márczius 19.

Hazafiu üdvözlettel

Margitai József
szerkesztő.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Márcz. 15. Draskoveczen.** Mestrics

Gábor plébános ünnepélyes szent misét mondott, mely alatt a tanulóifjúság magyar egyházi énekeket énekelt; a mise végén pedig a Hymnust adta elő. A templomból az iskolába vonult a tanulóifjúság, hol Novák Ferencz tanító szép beszédben fejtegette a nap jelentőségét s a hazaszeretetet. A növendékek több hazafias költeményt szavaltak s a Szózat-ot és Hymnust énekelték.

— **Névmagyarosítás.** A m. kir. belügyminiszter Takler István helybeli lakos, telek-könyvi átalakító családnevének »Török«-re kért átváltoztatását megengedte.

— **Esküvő.** Kollin Vilmos csantavéri állatorvos f. hó 18-án vezette otthonhoz a helybeli izr. imaházban Sonnenberg Blanka kisasszonyt, Sonnenberg Lipót kereskedő kedves leányát.

— **A nagyheti szertartás sorrendje.** A holnapi naptól kezdve a keresztény világ a nagyhetbe lép, a melynek magasztos szertartásai a helybeli róm. kath. templomban a következő sorrendben tartatnak meg: Nagycsütörtökön d. e. 9 órakor szent mise. Nagypénteken d. e. 9 órakor ünnepélyes istentisztelet, mely alatt elhelyeztetik a templom egyik fülkéjében a szent sirra a legméltóságosabb oltári szentség. Nagyszombaton reggel 8 órakor tűz és víz szentelés, utána ünnepélyes istentisztelet. Délután 6 órakor föltámadási körmenet. Húsvét vasárnap reggel 6 órakor szent mise, mely alatt megszenteltetnek a hívők ételei, 9 órakor ünnepélyes istentisztelet, 11 órakor pedig magyar istentisztelet szent beszéddel. Délután 3 órakor ünnepélyes vecsernye.

— **Tanulók öröme.** A jelen tanév második nagy szünideje, a husvét vakáció a mai nappal beköszöntött. Sok kis- és nagy deák epedve várta a mai napot, a melyen megkezdődött számára, habár ideiglenesen is, az arany szabadság napja. Mert hiába, a szellemi munka után kedvesen esik nekik a pihenés az édes otthonban. Városunk tanítványainak tanulóiúsága az elmúlt hét folyamán vegezte a husvét szent gyónást és áldozást. A tanítóképző-intézet növendékei már pénteken megkezdtek a husvét vakációtól, míg az állami polgári iskola tanulói tegnap délelőtt, a községi elemi népiskola tanulói pedig délután kaptak ki a szokásos értesítőt, melylyel a szorgalmas és jó tanulók bizonyára csak örömet szereznek édes szülőiknek. A husvét vakáció bezárólag április hó 1-ig tart, mely után a tanulóifjúság újból megkezdte a nagy munkát.

— **Eljegyzés.** Hajnal János muraszentkereszti állami tanító f. hó 13-án jegyezte el Hodosánban Vincze Karolin kisasszonyt.

— **Ev. református istentisztelet.** F. hó 28-án, nagypénteken, d. u. 3 órakor az áll. tanítóképeze nagytermében a nagykanizsai ev. ref. misszió-lelkész istentisztelet tart.

— **Csesztreg község** tűzkárosultjai javára 1902 április hó 5-én Alsólendván, a »Korona« szálló nagytermében, tombolával egybekötött táncestélyt rendez egy 18 tagból álló rendező-bizottság. Belépődíj 2 kor.

— **Alispáni elismerés.** Csertán Károly Zalavármegye alispánja Kovács Rezső perlaki főszolgabírónak megelegedését fejezte ki az utadók behajtása körül kifejtett tevékenységéről s rendeletében felkérte, hogy megelegedését közölje a járásbeli jegyzőkkel is, kik a behajtást eszközölték. A perlaki járásban 1901. év végén utadók hátralék nem maradt fenn, sőt 426 kor. tulfizetés mutatkozik, ami bizonyára dicséretére válik a főszolgabírónak s jegyzőinek. A főszolgabíró f. hó 15-ére egybehíván jegyzői karát székhelyére, s azoknak a jól eső elismerényt tudomásukra hozva, buzdította őket hivataluk pontos és lelkiismeretes betöltésére. Ezután a főszolgabíró megvendégelte a jegyzői kart, mely alkalommal lelkes felköszöntőkben ünnepelték Zalamegye köztisztviselőiben álló alispánját, ki az érdemet elismerve, az által fokozottabb buzgalomra lelkesíti a vezetése alatt működő tisztviselői kart.

— **Butóré.** Neumann Samu helybeli lakosnak kárára f. hó 8-án virradóra az Iskola hegyen levő zárt nyaraló villája udvar felőli részén a falat ismeretlen tettesek véső segélyével kibontották s azon át a szobában mászva az ott elhelyezve volt több ágyneműt és apróbb szobalárgyakat összesen 350 kor. 50 fill. értékben elloptak, azután a szobában a falon függő kulccsal a pincze ajtaját felnyitották s a pinczébe hatoltak, s ott mintegy 3-4 liter bort megittak, miáltal szintén 4 kor. kárt okoztak, tehát mindössze a háztulajdonos 354.50 kor. kárt szenvedett. A muraszerdahelyi csendőrség járóra a nyomozást minden irányban megejtette, de még eddig nem sikerült a tetteseket kézrekeríteni, a további nyomozás folyamatban van.

— **Tüz.** Damjanics József kedveshegyi lakos háza, kamrája és sertésőljá f. hó 10-én délután gondatlanság következtében kigyuladt és leégett. A kár 600 korona.

— **Nemesbaromfiak összerása.** A földmívelésügyi miniszter a folyó év első felében eszközözendő cserebaromfi kiosztásra szükséges himbaromfiak bevásárlásával Hreblyai Emil áttartóztatási felügyelőt bízta meg. A szükséglet 2841 drb. langsan és plimul kakas, 145 drb. bronzpulykakakas, 681 drb. emdeni gunár és 469 drb. pekingi gácsér; összesen tehát 3636 drb. nemes himbaromfi. Ezen szükséglet f. év április végeig szerzendő be. Nevezett felügyelő felkérve a Baromfi-tenyésztők Országos Egyesületét arra, hogy a bevásárlásoknál segédkezel nyújtson neki; felhívjuk az ország összes baromfitenyésztőit, a kiknek a jelzett fajta eladó baromfiak vannak, hogy azokat a fajta, darab és ár megnevezésével a Baromfitenyésztők Országos Egyesület titkári hivatalában Budapest. (IX. Köztelkek. Üllői ut 25.) jelentsek be.

— **Általánosan ismeretes,** hogy a csusz és köszvényes bántalmak legjobb gyógyszere a Zoltán-féle kenőcs, mely még a legmakacsabb csusz és köszvényes bajokat is néhány nap alatt meggyógyítja, mit számtalan elismerő és köszönő levél bizonyít. Üvege 2 kor. Zoltán B. gyógyszerárban Budapesten.

— **Hírek a városházáról.** Csáktornya nagyközség képviselőtestülete f. hó 15-én tartotta a rendes tavaszi közgyűlést, melynek következő ügyek tárgyaltak: 1. Az 1901. évre vonatkozó közpénztári, szegényalap, tűzoltóalap, laktanya, kórházalap, Király Pál alap, kisedővő alap és utalag számadások megvizsgálása. 2. A község részére érkező értékes küldeményeknek átvételére jogosultak kijelölése. Kijelöltek: Petrics Ignác városbíró, Dénes Béla jegyző és Horváth Pál pénztárnok. 3. Megkeresése a cs. és kir. szab. Déli-Vaspályatársaságnak az 1881. évi 41. t. cz. 20. §-ban meghatározott tűzvédelmi tárgyában kártalanítási nyilatkozat kiadása iránt. Miután a községet a kívánt nyilatkozatnak ez idő szerinti kiadására semmiféle törvény sem kötelezi, megtagadott. 4. Penter Emil cs. és kir. 5-ik ulánus ezredbeli kapitánynak Csáktornya kötelekebe történt fölvétele. 5. Czvetkovics Antal, Weisz Márton és Hoffmann Ede javára történt állami adók után kirotolt községi pótléknak leírása. 6. Visszalített 640 kor. községi közpénznek csáktornyai lakosok javára leendő kölcsönadása tárgyában névszerinti szavazás utján határozat hozatal. 7. Kuszik József és Igrecz János részére települési engedély megadása községi kötelekebe való felvétel nélkül. 8. A pécsi posta- és távirat-igazgatóság megkeresésére határozat hozatal a helybeli posta- és távirat hivatal ugy a posta- és távirat főnök részére szükséges helyiségeknek a jelenlegi elemi népiskolában leendő biztosítása tárgyában. 9. Az önk. tűzoltó-egyesület kérényére 400 kor. évi segély biztosítása a tűzoltó szertár építési költségeinek részbeni felezésére. 10. Faiskolákról és fásításokról alkotott megyei szabályrendelet intézkedése folytán a községi iskola kezelésével és az üzemberv elkészítésével Thorday János közs. tanító bízott meg. 11. Prusatz Alajosné szül. Polanetz Matild terhére tartozásban lévő haszonbérnek berletmegszűnés czimén történt leírása tárgyában határozat hozatal. 12. Az ugynevezett szegények házának az új állami elemi népiskola felépítése következtében szükségessé vált lebontása és újbóli felállítás tárgyában határozat.

— **A megyei központi választmány** Csertán Károly alispánnak, mint a központi választmány elnökének, előkötete alatt tartott ülésén felolvastatott a belügyminiszternek a képviselő-választói nevezések kiigazítása és ezzel kapcsolatos eljárás szabályozására vonatkozó rendelete, melynek alapján a választmány a megyebeli országgyűlési képviselő-választók jövő 1905. évre érvényes bírándó nevezésüknek összeállítására, a választókerületek nagy kiterjedése miatt, minden választókerületben több küldöttséget alakított s azokat vidékünkre nézve következőleg választotta meg: Dekánovecz, Belicza, Muraszentmárton, Murasklós, Muraszerdahely és Bottornya körjegyzőségekre: Hajós Mihály, Muray Róbert, Kovács János, Tivadar Ferencz, Kollárics Imre. Kotor, Alsódomboru, Légrad, Muravid, Szentmária és Draskovecz körjegyzőségekre: Golub János, Mestrics Gábor, Kovács Gyula, Kele György, Babics Gábor. Csáktornya, Csáktornya-külfára, Dravasárhely és Dravasánya körjegyzőségekre: Tóth István, Wollák Rezső, dr. Hajós Ferencz, Szeverth Antal, Bezethy István. — Stridó, Felsőmihályfalva és V. Hegykerület körjegyzőségekre: Horváth Ignác, Horváth Antal, Ritmüller Ármin, dr. Csillag Dezső, Novák László. — Draskovecz, Alsókrádovecz, Muracsány, Hodosán, Perlak és Szoboticza körjegyzőségekre: dr. Böhm Szidney, Siposs

Károly, dr. Tamás János, Kisfaludi Gyula, Bartal Gyula. Az 1899. évi XV. t. cz. 145 §-a értelmében az összerási eljárás befejezésére és az összerási íveknek a központi választmányhoz leendő beterjesztésére vég-határidőül a központi választmány április hó 5-ikét tűzte ki.

— **Felhívás.** Felhívatik az adófizető polgárság, hogy a f. évi I. és II. oszt. kereseti és a házostály s házbéradó kivetési lajstromok a községhezánál 8 napi közzésmelre kitve vannak, s ezen idő alatt azok a hivatalos órákon betekinthezők. A sérelmes kivetésekről a felszólamlások is ugyanott írásbelileg beadhatóak.

— **Színészetünk.** Kövi Ede színigazgató társulata Zalaegerszegről Csáktornyára érkezett és szerdán kezdte meg előadását. Ezen a napon Rákossy és Guthy kitűnő vigjátékát, »Sasok«-at adták szép számu közönség jelenlétében. A közönség a józúú trefákban, a darab elmés humorán és kacagató fordulatain jól mulatott és sokszor adott tetszésének kifejezést. Az előadás jó volt. Színészeink igyekeztek e bemutatkozásuknál kitenni magukért. A darabban főleg Miklóssy Gábornak, Kövi Kornéliának, Szigethynek, Kövi Edének, Halminak, Lorándinak jutott nagyobb szerep, kik tehetségüknek és igyekezetüknek szép jelét adták Csütörtökön, »A kis szökevény« operett került színpadra. Szép számu közönség volt jelen. A szereplők közül ki kell emelnünk: Kövi Juliskát, Miklóssy Gábort, Erdélyi Kornéliát, Csolnacosit, Lorándyt, Kövi Edét és Kövi Kornéliát. — Pénteken Herczegh Ferencz szeniális történelmi színművét az »Ocskay Brigadéros« adták téli ház előtt. Az előadás egybevágó és szabatos volt. A közönség figyelmet mindvégig lekötötte ugy a színmű szépsége, mint a szereplők igyekezete. Kövi Ede, mint Ocskay Brigadéros és Csete Lajos, mint intrikus Pyber vikárius remekelték. Kiténtek még játékkukkal: Szirmai Josefín, Kövi Kornélia, Miklóssy Gábor, Szigethy Antal, Halmi Jenő stb. A színtársulatnak már e 3 előadásából is arról győződünk meg, hogy a társulat teljesen megérdemli a közönség támogatását és jóakarát.

Lely Péter 1653-ban egy arcképet festett egy lamazskvértes fehér galléros, komoly tekintetű, gond szántotta arcú férfiról. Az a merév nettűú férfi maga egy időben a megtestesült angol alkotmány Cromwell Olivér. Az ő korában Anglia a legnagyobb szellemeket adta a világnak, mint: John Pym, Lord Fairfax, Shakespeare, Milton. Akármint mondjanak is az többinakar ngy eposzára, az »Elvesztett paradicsomra«, mégis az emberi szellem egyik igen hatalmas és megragadó alkotása. Igaz talán, a mit francia kritikusok mondanak, hogy ez ay Ádám és Éva olyan vallási fejtegetésekbe bocsátkoznak, mintha az oxfordi teológiai fakultáson át jutottak volna a paradicsomba, de az angolok nemzeti büszkeségüknek tartják a szerencsétlen megrakult poetát s Carlyle maga egy végzi Burnsról szóló essay-ét, hogy ha Shakespeare és Miltonok nagy folyamokhoz hasonlóan hömpölyögnek át a gondolatok országán, kedves és megragadó az a kis forrás is, mert ez is elmés műve a természetnek és mellette pihenni jól esik. Miltonnak az arcképe is benne van a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 153. füzetében.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczadi Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként 3s kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy fuzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés után, havi részletfizetésre is.

Felétlen szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me, Margital Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbu i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Sparkasse«, »Medjimurske Sparkasse«, »Sparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Obrezanje sadovja.

Iz dréva ne samo suhe kite treba doli izčistiti, nego i žive kite odrezemo doli, da one, koje su ostale još, lepše raseju. Ali ako to obrezavanje onak hoćemo napraviti, kak je treba, onda moramo i poznati naravno odredjenje granah i kitah.

Ona kita, koja bude sada donesla, se pri jednih fajtah ili na lanjskoj kiti ili pak na létne kite spodnjoj strani nahadja. Pri onih, koji imaju mehko seme (jabuka i t. d.) je svigdar na lanjskoj kiti sad, pri onih, koji imaju tvrde kušćice je na létnoj, pri slivah célu létnu kitu oblepiju, ali drugo leto se već na lanjskih kitah nahadja.

Pupek, ako je debeli i tupi na kraju, onda sad donese, ako je tenki i špičasti, onda ili listje ili pak drévo. Oni pupki, koji budu drévo dali su na kraju kite i poleg kraja, a oni, koji listje, su na sred kite i pod sredinkom. Pupki, koji bi listje donesli, ali ako kitu odrezemo blizu njih budeju drévo donesli. Na spodnjim kraju kite su tak zvani slépi pupki, koji se redovito posušuju, ali ako kitu odrezemo i ovi počeuju tirati. Pri slivi ovi slépi pupki bez toga stiraju, kaj bi rezali. Iz ovih bude drugu leto onaj špičasti trn, a zatem pak kitu tira, koja sad donese. Dakle ove slépe pupke nije treba banjavati, nego brižljivo postupati s njimi, jer drugo létu budeju ovi dali sad.

Drévo sa vrednim obrezavanjem jednako je moći prisiljiti, da ili drévo tira ili pak

sad. Ako sadovje jako raste, onda kitu tak odrezemo, da samo 2—3 oke ostaneju na njoj. Tak tiranja jakost na menjše mesto prisiljimo i na jakše tiranje nanudimo drévo. Ako pak samo malo odrezemo, onda bude slabeše tiranje, takvi pupki budu se napravili, koji sada doneseju, tojest na spodnjoj strani kite lezeći slépi pupki se napuhneju.

Ali nesmemo pozabiti, da ako tak odrezemo, kaj budu pupki drévo, tojest kite donesli, da sa tem povekšamo jakost dréva, ako pak na cvét tojest na sad odrezemo, da onda pomenjšamo jakost dréva.

Pri obrezavanju moramo pozorni biti i na spodnju stran, tojest vu koju je vcepjeno. Kutna, glog, kupina, su sve pomalenog raslenja i ta svojstva ove takaj i onim daju, koje vu nje vćepimo i tak za sad kitu i pupka lahko doneseju. Ove je dakle ne treba tak obrezovati, kaj bi sad donesle, jer bi po tém na hitro zgubile jakost. Naproti, ako, koje sadovje vu iz njegove fajte vu divji vćepimo, onda ovu moremo na sad obrezovati, jer je jaka.

Zvun toga je utijenjem još i zrak i material te ležišće zemlje. Pod vrućšim zrakom i ležišćem na drévo a pod mizlesim zrakom i ležišćem pak bolje na sad tira drévo.

Ako je zemlja tusta, onda na bolje drévo a na vezanoj zemlji pak bolje na sad tira drévo, kak na rahoj. Slaba zemlja vno-g sadovih pupkov da zbogčesa drévo na hitroma oslabi. Zato dakle na tustoj zemlji

na sad, a na slaboj pak na drévo obrežu- mo. Stara dréva bolje doneseju sada, kak mlada, dakle i to si moramo dobro zapamtiti pri obrezavanju.

Dobro je znati i to, da koje kite na kru- ni gori rasteju, osobito na drévo tiraju, zato je ove dobro treba rezati, one koje doli vi- siju one same odsebe doneseju sada.

S čim kesneše obrežujemo, stem bude slabeša kita i zato zbog toga se onda naj- višekrat takve kite napraviju, koje sad doneseju.

Najbolje tak postignemo veliki plod dru- go leto, ako vu létu obrežujemo zeleno, tak onda pupki budu nam za sad postali, ali to je takaj je vno-gokrat dobro vćiniti, jer iz ra- nah vno-g soka otide vun, kaj slabim čini drévo.

Ako na jesen ili pak vu zimi obrežu- jemo, onda bude se sok na protuletje samo vu nekoje oke vaprl i tak budu nam samo kite zrasle.

Obrezavati svigdar sa ostrim nožom ili pak škjarjima moramo, a ranu pak, koju smo napravili, moramo zamazati s vojskom i s katranom, jer bi se drugač i krvna vuš le- ko nastanila na friške rane.

F.

Spomenik Zrinjiev.

Poziv!

S radostjom dajemo na zuanje svim onim, koji se zanimaju za spomenika Zri- nija, da je vréme došlo tomu, da se spo-

Z A B A V A

Kak se bil oženil Ivanić Pompejus.

Ivanić Pompejus je vladorstveni činov- nik bil, od pripovesti njegove je četerdeset i nekuliko let mogel biti star, kak se bilo ovo žnjim pripetilo. Nego kuliko je bilo ober čederdeset let više, to je verek on sam ni bil znal, ar si je stin ni jako bil glavu trl akoprem je to ni sve jedno, ako je človek s nekulikimi leti stareši, ili mlajši. Nego da istinski budemo vu govorenju, od četerdeset i pet let je iz ni jednom letom bil mlajši. Nego i to je opet takodjer istina, da Ivanić Pompejus vu tétu i duši za čeloga človeka sebe bil mislil i za istino zaj akoga i zdrave kotrige človeka sebe se bil videti. Betega nigdar ni proboval, s dobrim apetitom je navek jel i pil, i osim toga dobre volje bil.

Ivanić Pompejus je stari junak bil, me- djutim je vre šestkrat bil zaljubljen. Nego da mu volja bila došla k ženitbi, vsigdar mu nekakva nepriatika prečila. Jedenkrat za- to, da ona, koju je bil hotel vzeti, je siro-

maška, nema nikakov imetek, druga pako ako si nju vzeme misli, da neće mu biti verna, ova vu sebi premišljavajuć odlučil je, da za naveke ostati će kakli stari junak, od ovoga vremena niti je ni vć pomislil na ženski spol, doklam iz nenada vre sedmikrat i na zadnje srdcu povoljno, poimenu Pirov dčvojčicu nespazi.

Pripetilo se pako ovo dugovanje na sle- deći način.

Ivanić Pompejus imal je jednoga po- imenu Petrović Pirov, jako dobrog prijatelja, s kojim je vu najboljšem prijateljstvu bil ži- vel. Pirov je marjiv činovnik bil, marljivo je pohadjal vu ured, samo to je bil kvar, da ga jeterna bolest mučila. Nego od ove bolesti bi još dugo vremena bil mogel živeti, ako se vu jednom zimskim danu ne prehladi i radi toga zbeteza, koj beteg ga vu poste- lju vrgne i za nekuliko danah mu smrt zav- daje, vdovicu i jednu osemnajst let staru kćerku ostavi za sobom. Kada Ivanić Pom- pejus svojava dobrog prijatelja za rokom idući koracal proti groblju, kaj kakova mi- sel obstre njegovu glavu, kada pako njega vu grob položiju, postane, i žuhke suze pro- lijeva za njega. Nego ni na tuliko za njega

ar već njemu pomoći ni mogući, kak za as- moga sebe.

Pirova tétu misli, njegova tuvarušica, čerka sprevodili jesu na put zadnji. Nego ako ja vlegnem vumrebi, gdo bude mene sprevadjal i gdo bude za me suze preleval kod groba mojega? Kada si je Ivanić Pom- pejus od svih ovak bil premišljaval, srdce od žalosti samo da mu nepukne, i počne turobno plakati.

Pirova smrt je sada topliju ljubav zro- kuvala Ivanić Pompejuša prama preminutog njegovoga prijatelja familji. Iz prvine je samo zato pohadjal ostavljenju vdovicu i njezinu kćerku, da nje vu žalosti bivše razveselju- je. Nego za kratko vréme se na tuliko bil privel, da ga bila žalost mučila, ako nje par danov videti ne mogel. Po takvim načinom je on jedini bil, koj je k Pirovo familju bil pohadjal, i nje od bivša pripećenja nazna- čil. Ivanić Pompejus je hodil vu štacune sva potrebita kupoval, on je vdov ce po njezinu penziju hodil, s jednom rečjom bez njega niti nisu mogte bivati.

Jednoć kad se iz svojega pokojnoga kol- lega vdovicom bil razgovarjal, opazi, da nje- zina kćerka poimenu Jelena Sergejevna, čis-

minamo o postavljenju spomenika. Domoljubno občinstvo Medjimurje je vu jednim kratkim letu skup dalo onu svotu, koja bude skoro dostu za postavljenje spomenika.

Potrebno je, da se jeden odbor izabere, koj bude pri postavljenju potrebno delo zvršavao. Zbog toga prosimo svakoga, komu na srcu leži spomenik Zrinyiev, naj dojde *zutra, 24-ga o, m. vu pondeljek odvečer ob 5 vuri vu Čakovec k občinskaj školi*, gde budemo izabrali člane odbora spomenika Zrinyia. Svaki ima juš dojt ta, komu na srcu leži ov lépi cilj, i drago bi nam bilo, ako bi s kimviše medjimurcov na ovim spravišču videli mogli.

S domoljubljim pozdravom!
Csáktornya, 19-ga marciusa, 1902.

Margitai József,
urednik

KAJ JE NOVOGA?

Punica vu repnici.

Iz Göröcsény občine nam strašno pripečenje pišeju. Benkó Antonu tamošnjemu stanovniku na veliku zadevu je bila njemu njegova punica, koja osim toga je bila bogata žena, nego svojemu ipak nije honit jednoga fillera dati. Akoprem ov siromak bi jako bil nugal peneze, kajti Benkó jedno iz težačkoga posla zdržavao je svoju familiju. Vre dva dana je ni dobil nigdi nikakvoga dela, a k tomu i kruh mu je bil izmenjkal. Njegova tuvarušica je višekrat prosila mater svojur neg bi mu dala nekoi forint penez, nego starica se navek iz tim izgovarjala, da ona verak neuzeme van iz šparkasse svoje penze. Ove starice reči su jako bile razžalostile Benkóa, koji su onda prošastni tjuden, iz svojom ženom skupa staricu svezali i hitili su nutri vu jednu repnicu. Tri dni niti su blizu nje neišli. Na četrti dan su se ipak odlučili, da nju opitaju, jeli je sad pripravna njim peneze dati. Odpreju goru od repnice vrata, ali verak onda vre starica mrtva bila. Mrtvu ženu su onda van vzeli iz repnice, na stolicu položili, i javili su poglavarstvu. Nego občina komu vračitelju se sumljivo činilo ovo pripečenje, pak javi kotarskomu sudu. Na videlo je došlo, da žena od glada morala je vumreti. Buduć

ov nat izrašćena lépa mlada gospodičina postala. Ivanić Pompejus se jako bil začudil tomu, da on prije to opazil nije. Od ovoga dana počemši čisto drugač se počne oponasati prama devojci. Prije toga samo kod kad nekuliko riečih imal je s njom, ar više iz njezinom majkom imal sreću se razgovarati sada pako jedino samo njezinu čerku oči njegove su bile tržale, s komu se prijateljno bil zabavljao, tomu konec taj bijaše, da se tvrdno bil zaljublil vu nju. Tomu niti nise bilo moči čuti, gdo se nebi zaljublil vu takovu devojčicu, vu kojoj se je bilo videti, zdravoga tela rumena lica.

Od ovoga vremena počemši Ivanić Pompejus je svaki dan pohodil bil Pirovke dvovice hižu, ali od sada ni samo, da njim sva potrebna dugovanja k hiži donasšal, nego Jeleni Szargajevnoj i svake fele lepimi prikazi knjigami i t. d. bil nadaril.

Ivanić Pompejus sada stopram bil spoznal, da prava i istinska ljubav takova mora biti, kakova sada vu njegovom srcu traja. Samo to je jedno pitanje, jeli bi Jelena Szargejevna hotela moja tuvarušica postati. Ah bedasto pitanje! Im sam ja jedan pametan činovnik, koj dosta lepu plaću služim, više-

pako na rukah i nogah bilo je videti od vužinca znamenja, istragu su podigli proti njim, iz koje je posvedočeno bilo, da Benkó i njegova žena su hotonce nju iz sveta spravili, zato, da moreju k penezom dojt. Naravski obodva vmoritelje su taki vu rešt odegнали.

Vumoril si je zeta.

Vu Silvác občini pred nekimi dani grozno ubojstvo, kak nam odonud pišeju, se bilo pripetilo. Bacsó Varró Andras drugač jako dobro stojeći gospodar strelil je bil svojega zeta. Kaknam pišeju, da Papp Andras, kakti zest Bacsó Varró Andraša je bilo od svojega testa herbiju potrebuval. Na ovo potrebuvanje se je test tak bil razjutil, da je svojega zeta iz revolvera dvaput bil strelil. Jedna kugla mu je preko pluća i srdce, druga pako glavu pogodila, Naravski siromaski Papp Andras je taki bil vumrl. Vumoritelja pako su prijeli.

Veliki blagoslov Božji.

Kak jednim novinam iz Nagy-Várada pišeju Vu Dancshazi je zaisto lépo blagoslovil Bog Szánto Andrasa ženu, koja je tri zdrave dečkece porodila. Jer pak je ona sirota i nemre nje zdržati, zato njoj je decu »Béli-Kriz« družtvo zelo prék, koje bude odgojilo trojke.

Greh i kaštiga.

Iz Kerestura od jedne lépe žene, koja je bila pregrešila, nego za grešno svoje činjenje je i kaštiga takaj bila podnesla. Dogodjaj ov nam na sledeći način izjavljaju. Prošastnoga leta novembra meseca Molnar Tamaš iz Keresztura jednoga dobro stojećega gospodara sin se bil oženil Nego lépa njegova tuvarušica ni se je za srečnu spoznavala, da si njega bila vzela. Stari njezini roeitelji su presilili bili k tomu, ar je imala ona još prije jednoga dragoga, kojega pozabiti nije mogla. Pregrešila je bila žujim. Akoprem i dečku, kojega je bila ljubila, se bil oženil i tim obodvihuh greh još vekši postane. Molnar Tomaša žena si o tom ništ glavu netere, ar si je već pred oltarom, kad je krivo bila prisegla, na svoj život križa bila većinila. Njezina rodbina su znala za sve njegovo zlo oponašanje niti na prošuju, niti na grožnju nikaj ni dala, samo je rekla. Spoz-

še poglavarstvo mene stuje i rado ima. Da paće nekuliko stotinah penez sam si takaj priskrbel, kad vu mirovinu stupim, budem imal iz česa živeti. Nu pak baš to nije tak velika razlika, ako čovek deset, dvadeset let stariji, i hvala Bogu na telu zdravoga i dobre volje s sebe spoznanjem. Osim toga vdovica Pirovna je jako prijateljna prama meni, tak, da me za svojega prijatelja naziva. Ah ja sam čisto zaufani, da Pirovna materinskoga blagoslova bude podelila verhu nas. Što se pako tiče Jelene Szargejevne, ja sam osigurani, da i ona mene ljubi, ah od toga niti nema spomenka. Dosta, kada to vidim, na kuliko se raduje, kada k njim dojdem, pred mene veselo beži, iz toga svega se vidi, da se ja devojčici dopadam. Samo jednu reč trubujem izustiti, pak je Jelena moja tuvarušica. Kad se Ivanić Pompejus na sva ova bil smislil, srdce mu vnogo hitrije bilo kucalo, — ah na kuliko ću nju ljubiti, da paca na dlanu će nositi svoju tuvarušicu. S jednom rečjom, za kratko vréme blaženi ću postati! Nego da čim prije ova dovršena bud, s Jelena Szargajevnom, i njezinom materjom moral bum se spominati.

I ovo od dana do dana, od tjedna do

najem ja to, da sam grešnica. Nisam vredna da me zemlja nosi. Samo dotčas živim, doklam tuvaruš moj ne zezna. Drugi dan iz polja domom dojde tuvaruš njeni, najde nju vu kuhinji, koja je baš bila obeda pripravljala, pak njoj reče: Ako se za nedužnu držiš, po obedu hodi da idemo kovačiu pak poveč, da si nedužna, i od seh dob nek prestane tebe po selu ogovarjati. Ove njegove reči su nju čisto nikaj ni bile iz nemirile, dapače čisto dobrovoljno i batrivo veli: — Dobro je. — Tim ide van vu dvor, pak se hiti nuter vu šest klaftrov gliboki zdenec. Iz potrtemi kotrigih tela mrtvu potegneju van nju iz znjega.

Krvava zaljubljenost.

Krvave zaljubljenosti pripečenje se dogodilo prekvčera na Svab bregu poljeg Budapešta tak zvanom već od davna glasovitim Norma drevi. Szilágyi Istvan 31 godine star težački dečko svojom dragum Pelleg Julianom vu poldanašnji vuri odidu k Norma drevi, s tom obodvihuh odlukom, da prije strelji dečko svoju dragu, onda pako sam sebe. Poljeg rečenoga drevu sedeju doli na klup, i kak su se bili dogovorili, tak je i bil dečko vučinil. Pucu strelji vu glavu, onda pako revolvera vu sebe sproži. Pellek Julia 21 letu stara služkinja, i drugač sest-rana od Szilágyia je taki bila vumrla. Szilágyia rana je od kugle istina težka, ali ni na smrt pogibeljna. Kad je on malo k sebi bil došel, sam je bil išel Pelleg Julii na pomoč, mrtvo njezino telo su odpeljali vu mrtvih hižu. Szilágyia ranu su pako doktori svezali i njega vu zločincah rešt su redari odegнали.

Lépa svečanost.

Prošlu nedelju su vu Čakovcu pri varaskih hižah svečano prekdali Majszán Pavlu i Bedics Petru, koji vre 50 let služuju pri gospođji grofa Festetics Jenóa, lépu zahvalnu diplomu i svakomu 100—100 korun dara, koje je gospodin ministar poljodelskih poslov poslal. Gosp. Kolbenschlag Béta varmegjinski veliki sudec je pozdravil nazočne i raztolnačil naredbu ministra. Gosp. Ziegler Kálmán kakti izpostanik varmegije je vu svojem govoru raztolnačil cilj magjarske vlade, sa kojim hoće verno i marljivo službo-

tjedna, od meseca do meseca uvek tak traja, i Ivanić neula svoje mnénje predstaviti.

Jesensko vréme je jako lépo bilo. Ivanić je k vdovici na pohod bil došel. Tam su sedeli vu vrtu, a Jelena Szargejevna pako vu hiži je svoje posle izvršavala bila. Ivanić si je sad čisto bil odlučil, buduć se mu takva lépa prilika pružila, da se zeli od te stvari s materom spominati.

Ja vre jako davna premišljavam — počne svoj govor. — Veleštovana i draga Anna Pavlova gospa, da bi se žnjimi jako želel prama mene dotičajuće osobite stvari spominati. Koje glede mojega življenja bi na veliku polešćicu služilo. Ja, kak i njim dobro znano je, da stari junački dečko jesem. Kaj hasni takovomu človeku življenje? Čelo dugovanje je samo premenljivost a ništ drugo. Ovdj je hotel Ivanić svoje govorenje na dalje slediti, — ali gospa mu zapreči, pak veli. — Vre sama želela bi znati, da još kak dugo nakanili ste vu starojunačkim stališu živeti?

»Pravo imate veleštovana gospa Pavlova, veli Ivanić od veselja punog srca radosti.«

vanje nadariti onim, koji kakti družina gospođice vno go letah služuju. Pozval je nazočnu grofovsku družinu, naj si peldu vze meju od onih, koji su denes nadaruvani bili Gosp. Tóth István tiszartov je lépo zahvalil ministru i varmegiji vu ime činovnikah i družinah gospođice ovu lepu svečanost, a nazočnoj družini pak je preporučil, da si peldu vze meju od ovih, koji su denes nadarjeni bili i naj budu i oni verni i odani prama svome gospodaru, gosponu grofu. Zatem bil je obed pri gospođici tak za iz okolica nazočnu družinu, kak pri gosp. tiszartovu za gospodu. Pri ovom obedu su nazočni poslali telegrama gospodinu ministru dr. Darányiu, kak takaj velikomu županu dr. Jankovich László grofu, vu kojem su hvatu izrazili zato, da za napreduvanje poljodelstva tolike brige imaju i na srcu nosiju.

Smrtna nesreća.

Vu Hadházu se grozna nesreća pripetila, kojoj nesreći je ondašnjega sela veter-noga melina mlinar po imenu Csardas Lajos bil postal podvržen. Imenuvani mlinarski gazda je stopram pred nekulikimi dani bil kupil ovoga veter-noga melina, nego prije nek bi ga bil mogel hasnuvati, neka malo popravka je hotel na njem napraviti. Prek-jučer vu jutro je počel kamena klepati. Komaj da počne svoje delo opravljati, iz ne-nadu iz špule se doli omečne kamen, na njega se sruši, i njega pod se zakopa. Nes-rećnomu človeku vu jednom hipu od velike zmečavi bivši melinski kamen smrt zavdaje.

Gluhoneml matere ubojac.

Vu Štajerskoj državi tak zvanom Heiligenblut varašu jeden dvadeset let stari glu-honemi mužki dečko vumoril je svoju ma-ter, i njoj na pomoć dojučega hižnoga slugu. Jedini zrok je samo taj bil, da nesrećna mati je bila prečila sinu svojemu zeniti se. Vu toj naglosti, hotel je i svoju sestru vu-bitu, nego ona vendar je prije bila odbežala. Ovo bezdušno déte je onda svoje matere mrtvo telo vu gnoj a sluge télo pako vu pivnici med kalamper bil zakopal.

Prijetl zločinac.

Iz Arada nam pišeju, da ove dane su prijetli glasovitoga tak zvanoga Mandl Feren-

Oh tak su mu dobre bile ove reći, ko-je vdovica Pavlovna k njemu prigovorila bila. — »Vre davno, ja sam premišljavaju-ći o tom, ali svaki put nekve prečke suprot stale jesu. Nego sada odprto velim, da već vno go ženskog spola društva poznanstvo vu-činil jesem, ali još ni jedna ni se mi tak srdcu dopala kak . . . od koje hoću vam sada kazati.«

Zato tak anda veleštovanu gospu Pav-lovnu pokorno molim, nek se spominaju iz gospodničnom Jelenom.

— Iz Jelenum?

— Da jeli privolji?

— Da jeli privolji? Kako razमितe vi ovo? — Ne razमित tu stvar.

Vdovica se sad iz stolca gori stane, i za čudjenimi očima gleda na Ivanić Pompe-juša.

On se takodjer iz stolca gori podigne. Lice mu biaše črlene kao perpriš i na spo-dobu oreha debeli znoj curel je iz čela nje-govoga. Komaj je bil mogel dihati, prsa pa-ko su mu bila tukla od velike zmešavine.

Ivanić Pompejus dalje hotel govoriti, ali vdovica opet počne govoriti, pak veli, kaj bi mogla proti tomu reći Lenočka? Ja tako

ca razbojnika. Ovaj isti je iz Temesvarme-gjinskog areštanskog špitala bil izkočil. Re-dari su ga na vullici prijeli i sudu predali. Kada su ga izviziterali, kaj kakvo na zlo delo pripravnu meštriju su prijem bili našli.

Sto i jedno leto star samoubojac.

Od jednoga jako staroga človeka ža-lostno pripećenje nam objavljaju. Toth Fe-rencz iz Kisorosházia stanovnik, koj se je 1801-ga leta bil narodil, i 48 leta za slobo-du do konca vitežko bil vojuval, zatim vu velikem siromaštvu svoje stare dane pritruc-an je bil sprevdajati. Sad ni davna išel je šestdeset i šest let staromu svojemu sinu vu Nagy-Bečkerek, da si pri njem opočine. Ne-go zločesti sin ga ni hotel prijeti pod krov svoj. Isto tako je obhodil pri svojih dvuih kćerah. Ovo bezdušno detinsko baratanje je na tuliko razžalostilo srdce starca, da se je vu Bega potoku odlučil vtopiti, kam se je i vre bil nuter hitil, nego još za vréme su ga živoga van potegli, gde ga za sada Beč-kereka redarstvo zdržava.

Dvluh slēplih ženitba.

Vre davna se ni pripetilo takovo ven-ćanje, kak sad ni davno ove dane. Dva čis-to slēpi ljudi su stupili jeden s drugim vu zakonski stališ. Mladenec Popatovski János 26 let star. korpepletar, zaručnica pako Sa-kora Anna 22 let stara kefopletarska. Obo-dva vu orsačkim mihelju delaju, i na jen mesec svaki more zaslužiti do 45—50 ko-run. Ovog orsačkog mihelja direktor mladim zaručnikom je sto korun prikazal za gos-tuvanje.

Ogenj vu Parizu.

Vu Parizu se je prošle dane jednoga večera vužgala »Linoleum« družtva palača, koja je vno go stanovnikov imala. Ogenj se je na hitroma čelo stanje širil. Oni, koji tam stanujuju su težkoćom oslobodili. Jeden Me-surieur zvani abligat je nad krov vuštel. Dva ljudi su nad oblok vun skočili i težko se oranili. Ognjogasci su već skoro čisto pogasi-li ognja, kada je vu noći ob dvēma vurah ogenj se opet oživil sa velikom silom. Sa šest špricalkami su delali ognjogasci. Veli se da su dva ljudi zgoreli. Kvar je strahovito veliki. Samo do vezda, kaj je šaćano, je više

mislim, da sam ja njezina majka, i ona je moja čerka, a ni ja njezina. Ivanić Pompe-jus, ja vre od više vremena za vno go cie-nim i štujem vas, s jednom rećjom ja pri-voľujem i ufam se, da hoćemo biti blaženi.

S ovimi rećmi podigne svoje ruke pra-ma Ivaniću i Jelenu počne za zivati.

— Lena, Lena!

Za ovimi rećmi, kak da bi se iz pod zemlje potegnula bila naprvo Jelena Serge-jevna.

»Lenočka — zavikne k njoj njezina mati, sad već moreš mi gratulerati moje dé-te! Ivanić Pompejus mi ravno sada zapro-sil moju ruku.«

Mlada devojčica pako s veseljem ogri- siromaka Ivanić Pompejusa, doklam je bil hotel nekaj reći, već mu ona bila iz kuš- vanjem vusta njegova nadarila.

Za jeden mesec dan Ivanić Pompejus je već gosti služil s Annom Pavlovnom svo- jega negdašnjeg priatelja tajnika vdovicum. Tak se je on oženil.

Pisal: Grier Gregur.

Priredil: M. F.

20 millionov korun. Sigurno, da je ognja vu hižu spelani elektriš zročil.

13 ljet star osloboditelj.

Vu jednim jütlandskim malim varašu su se prošle dane 4 deca (četiri brati) igrali na ledu. Najstareši je bil 13 ljet star, a ostali osem, šest i četiri ljetah. Led se je pod nji-mi pretrgel i sigurno bi poginuli, jer čoveka néga biljo poljeg, ako nebi 13 ljet star de-ćec takvu batrivost skazal, kakvu svigdar niti odrasli neimaju. Akoprem je do sinjaka bil sam vu vodi, ipak je oslobodil sve tri brateće. Najmenjšega je lahko vun potegel, ali za drugimi je i dvakrat moral iti vu vodu.

Skočil je iz četvertoga štoka.

Beck Gyula željeznički službenik vu Budapešti je vu sređu jutro iz svoje sobe na četvrtim štoku skočil doli i mrtev je os-tal na taracu. Doktor, koji su taki došli su već né mogli pomoći, jer je vumrl. Zakaj je vćinil svoj čin, se nezna, jer nije lista osta- vil, vu kojem bi povedal zrok svojega nes-rećnoga čina.

Orosiani vu kmici.

Vu Gracu je veliki strah nastal jedno- ga večera vu jednim cirkusu. Dok je kaj- kakove kunšti kazala sa oroslani jedna fraj-lica, su se sve električne vampoľice najeden- krat vgasnule i oroslani, koji su vu kmici bili su počeli mrljati. Strašni nemir je nastal med ljudmi i svaki se je k vratom trsil. Ali na sreću se nije pripetila nikačva nevolja. Frajlica, kak su lampaši vgasnuli je nahit-roma skočila vun iz krljetke oroslano, i vrata je zapria.

Potres.

Vu Južnoj ruskoj su vno go krat potresi. Ali tak veliki, kak sada pišeju, je malo gda bil. Gaugri zvanoga varaša je na prah i pepel porušil. Vno go i vno go žrtvah ima ovaj potres. Vno go oranjenih i mrtvih su zeli vun spod ruševinah.

Nekaj za kratak čas.

S čim se krati vréme vu školi.

No, Štefek, pak jeli se kaj vućite vu školi? — pita jeden otec svojega sineka.

Mi, nikaj, dragi japa! — odgovori de-ćec.

No, pak zakaj né?

Je, kajti nas je jako vno go, pak zato si gospon navučitelj čelo vréme samo s bit- vinom kratiju! —

Na rapportu.

Kapitan (k jednomu rezervistu): Od sva- ke strani čujem tužbe, da su oni neposlušen i da se svakim svadiju.

Rezervista: Gospon kapitan, ja sam fis- kaliuš, pak se nebi rad te četernajst danov, dok sam tu, odevćiti od moje meštrije.

Grozna kaštiga.

Gjontek: Si čul Domiter, na kaj su Špre-g-leca kaštigivali ki je Šmarn židova vmoril? Domiter: Eh, im su ga još niti né pri- jeli! —

Gjontek: To je sve jedno! Törvéjnsék je zrekel, da se razbojnik nuj drži sebe za obešnoga, — i ako more naj živi srećno. —

Batriveenje.

S žalostnim srcem se povrne dimo jen gizdavi selčan.

Hej, draga Marica — veli zeni — ne-
sreću sem donesel na našu hižu. Jednu noć
sam pijan išel od Stéfa, pak sam počel po
putu huškati i kričati. Na to porine vun
glavu čez oblok Marko i veli, da me on vre
navći na red, ako se neznam lepše ponaša-
ti. Dal me je k sudu i ravno denes su mi
odmerili tri dni rešta; i k tomu jaj, zutra
već moram odu. Oh, stoput jaj i preaj!

Oh dragi Pavlek — veli žena — hva-
la budi Bogu, ran v dobrim hipu ides, te
čas barem, dok buš ti sedel, poličim kuhnju
hižu, kaj se mi naš doma motal! —

Pouzdan obtuzenik

Predsednik (k jednomu razdrapanču):
Meni se tak vidi, kak da bi vas već ja poz-
nal? Kaj nē, vi ste već višekrat bili tu?

Obluzenik: Naravski!... I ja sam na-
jedenput jih spoznal!... Predi su nē bili
tak sklutavi, kak ve!... A kak je kaj nji-
hova draga gospica?

Neizobrazenec

Jeden fagabunduš dotere v jednu krému
i zapovē si kriglec pive.

Krēmar pozna toga gosta i neda mu
pivo.

No, kaj donesete jedenput to pivo, ali
nē? — veli stepi hleb. Ako nē, onda mi naj
daju gospon krēmar 15 krajcarov, vu ime
božje, kaj si vu drugu krēmi morem zapo-
vedati kupicu vina.

Hrusóczy Elek.

Gabona árák. — Clenna žítka.

1 m.-máza.	1 m.-cent.	kor. érték
Büza	Pšenica	17.50 —
Zab	Zob	14.50 —
Rozs	Grž	12.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	11.20 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	12.00 —
Fehér bab uj	Grah beli	12.50 —
Sárga » »	» zúti	09.20 —
Vegyés » »	» zmēšan	09.20 —
Lenmag	Len	25.00 —
Bükköny	Grahorka	14.00 —

Olđgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Egy jó erkölcsű fiu tanonczul

felvétetik

Tódor R. fűszer- és csemegekereskedésében

Csáktornyan.

672 1 1

Szólóoltványok

szokványminőségben.
A legkiválóbb 42 hor- és csemegefajtkas fajtiatán,
teljes jótállással.

Élőkerítés.

Gleditschia cseméték és magvak.
Uradalomnak, községeknek három évi
törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedül-
melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül sze-
kely kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még
az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez
rajzokkal ellátott útítési és kezelési utasítás mel-
lékelletik. Ezer csemete elég 200 méterre. — Ára 6 ft.

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál
fogva, ennek tenyésztése számos gaz-
daságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fényomatu **füérjegyék** ingyen és bérmentve
küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegy-
zelen kiül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt csi-
méré ingyen és bérmentve küldeni kéri, mely nincsen az
a ház, vagy család, a hol annak tartalmát hasznosa ne
fordítának, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény
családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekesben
áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne
számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenki-
nek nagy szolgálatot tesznek. Cím:

„Érmelléki első szólóoltvány-telep”, Nagy Gábor,
379 20—20 Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Dr. Manfred Glasgall

fogorvos Varazsdon

készít fogakat szájpádlás
nélkül, arany és aluminium
fogsorokat. Arany, porcel-
lán, ezüst, amalgam és üveg
plombákat.

Dr. Manfred Glasgall

zubar u Varazdinnu

priredjuje zube bez neb-
ne plačice zubište iz zlata i
aluminijuma, plombe iz zlata,
porcellana srebra, amalgama
i stakla.

Ajándéktárgyak!

Pollák Bernát

órák és ékszerész Varazsdon.

Ferencz József-tér, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

svejszi zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árákért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legol-
csóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölm.

Legolcsóbb árák!

Svejszi zsebórák raktára!

Ajándéktárgyak nagy választékban!

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Borgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziáru, a mely
már több mint 33 év óta meg-
bizható bedorzsolóélalkalmaztatik
közvetlenül, csuszal és meghűtésnél.

Intés. Silányabb utazatok miatt
bevásárláskor óvatosságak le-
gyünk és csakis eredeti üvegeket
dobozokbana „Borgony” vedjeggyel
és a „Richter” czegjeggyessel fogad-
junk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k.
árban a legtöbb gyógyszerárban
kapható. Főraktár: **Török
József** gyógyszerésznél
Budapestben.

Richter F. Ad. és társa,
csuszal és kipróbált állították
Rudolstadt.

Hirdetmény.

Határörs község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t.-cikkék a tényleges birtokosok tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosították.

E célból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1902. évi május hó 5-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felhívotnak:

1. az összes érdekelték, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen utaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. mindazok, kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határrapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átíratásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15-18. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszereznék, iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás letrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogait ezen az úton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illetékengedési kedvezménytől is elesnek; és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zalogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, úgy szinten az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék illetve, hogy törlési engedély nyilvántartása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kelt Csáktornyan, 1902. évi márczius hó 17-én.

Kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

671 1—3

Kollarits
kir. albiró.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan

a legújabb gyorsajtókkal és diszes új betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket,
— számlák, körlevelek, hivatalos és magán nyomtatványokat, röpiratokat,
műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelen

 a legjutányosabb árak mellett.